

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB11 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB11 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb11-txt-shoot-n26.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB11:26

#

At Verden ikke forstaaer sig paa det Gode, kan man egl. ikke sige; just Verdens-Msker have oftest en meget udviklet lagttagelse for hvad der virkelig er Ædelmod, Uegennyttighed o: s: v: . Saasnart de da bemærke et Msk, hos hvem de maae tilstaae, at denne Stræben er, saa anspænder Misundelsen al deres lagttagelse, for at bedømme ham saa strengt som muligt, ja de søge at lægge ham al mulig Modstand, at han maatte snuble og blive egennyttig o: s: v: -; thi sige de: hvorfor skal han være bedre end vi. De hade saaledes egl. ikke det Gode, men misundeligen ville de ikke at Nogen maa være det, de selv ikke ere.

Dette er omtrent Scribes Sindstilstand: han hader ikke det Gode, tvertimod, han formeentligen holder det høit i Ære, endog med et vist abstrakt Sværmerie, men han vil, at Ingen maa være god, Sligt vil hans Misundelse ikke, da han ikke selv er i det Gode.

Naar Englene bemærke et Msk, der dog ærligen vil det Gode om end i Svaghed, da ile de til for at hjælpe ham frem ad. Gud hjælpe det Msk, om hvem Verden opdager, at han virkelig vil det Gode, ell. dog stræber.

#